

Bemærkninger til forslaget

Isolationsfængsling fører stadig til, at mennesker påføres varige psykiske skader. Med lov nr. 428 af 31. maj 2000 blev reglerne om isolationsfængsling strammet, men uden at problemerne med de psykiske skadevirkninger blev løst. Den videnskabelige undersøgelse, som Strafferetsplejeudvalget fik udarbejdet i 1994 om virkningerne af anbringelse i isolation, er derfor stadig relevant. Den viste, at 28 pct. af de undersøgte, som havde været i isolation, havde svære psykiske eftervirkninger som følge af isolationen, og at der kunne stilles en psykiatrisk diagnose på 43 pct. af dem, som havde siddet isoleret mere end 2 måneder. Uddrag af undersøgelsen er medtaget som bilag til Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1358 om varetægtsfængsling i isolation.

Anbringelse i isolation fører ofte til, at den indsatte bliver »knækket« og afgiver tilståelser/forklaringer,

som vedkommende ellers ikke ville have afgivet. Anbringelsen kan medvirke til, at den indsatte føler sig presset til at komme med oplysninger, som ikke er sande – og på den måde belaste både sig selv og andre.

Denne tilstand er uholdbar for et retssamfund som det danske, særlig når man tænker på, at varetægtsarrestanter ikke er blevet dømt. Derfor må det sikres, at den invaliderende, totale isolation erstattes af andre former for sikret opbevaring af varetægtsarrestanter. Det kan indebære, at arrestanter forhindres i omgang med bestemte andre for at forhindre kollision. Konkrete elementer i en sådan løsning kunne f.eks. være adskillelse af strafafsonere fra varetægtsarrestanter og en skærpet brev- og besøgskontrol.

Gennemførelsen af et lovforslag, som sikrer dette, kræver forarbejder. Dette kan sikres ved nedsættelse af et hurtigtarbejdende udvalg.

Skriftlig fremsættelse

Søren Søndergaard (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af et udvalg med henblik på at afskaffe isolationsfængsling.

(Beslutningsforslag nr. B 157).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.